

Rok akademicki

2006/2007

Uroczysta inauguracja roku akademickiego 2006/2007 na Wydziale Chemicznym, połączona z immatrykulacją studentów I roku, odbyła się 29 września 2006 roku w Centrum Edukacyjno-Kongresowym Politechniki. W dużej sali audytorystycznej zasiadło ponad 400. studentów I roku (fot. 1.), nauczyciele akademicy (fot. 2.) oraz pracownicy Dziekanatu i przedstawiciele Samorządu Studenckiego (fot. 3.). Uroczystości przewodniczył Dziekan prof. Jerzy Suwilski (fot. 4.) w towarzystwie Prodziekana - dr hab. Mariana Turka i dr Jadwigi Krop (fot. 5 po stronie lewej), Prorektora prof. Ryszarda Wilna i dr Bogusława Sgładka (fot. 5 po prawej).

Studenci złożyli ślubowanie (fot. 6) a następnie odebrali indeksy z rąk Pana Prodziekana i Pana Prorektora (fot. 7 i 8).

Na I rok jednolitych studiów magisterskich w Gliwicach zostało przyjętych 436. studentów, w tym na kierunkach studiów:

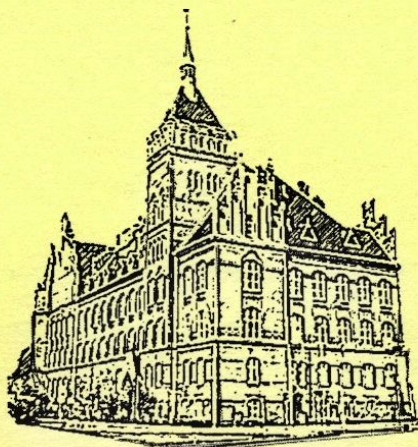
- Chemia 134. studentów,
- Technologia chemiczna 151. studentów,
- Inżynieria chemiczna i procesowa 112. studentów oraz na Matematyki w języku angielskim 39. studentów.

Na I rok wyższych studiów zawodowych przyjęto 64. studentów na kierunku Biotechnologia oraz 67. studentów na kierunku „Technologia chemiczna” w Dobrowie Górnicy.

Immatrykulacja studentów studiów zawodowych odbyła się w innych terminach.

Oficjalną część uroczystości zakończył życzenia złożone przez Dziekana Wydziału i przewodniczącą Samorządu Studenckiego (fot. 9).

Następnie studenci wystudowali wykład inauguracyjny, który wygłosił dr hab. inż. Andrzej Gierczycki (fot. 10).

ZAPROSZENIE

foto.1.

foto.2.

foto.3.

fot.4.

fot.5.

fot.6.

fot.7.

fot. 8.

fot. 9.

fot. 10.

4. października 2006 roku, w Centrum Edukacyjno-Kongresowym Politechniki Śląskiej odbyła się 62. uroczysta inauguracja nowego roku akademickiego 2006/2007.

Na uroczystości tej JM Rektor prof. Wojciech Zielinski wręczył Medale Komisji Edukacji Narodowej 38. pracownikom Politechniki Śląskiej, w tym z Wydziału Chemicznego Medale otrzymali:

dr inż. Ewa Zglawska
prof. dr hab. inż. Jan Zulfanczyk
dr hab. inż. Jerzy Piotrowski prof. Pol. Śl.
dr inż. Bogusław Sosiadek
dr hab. inż. Marek Suolik

Również na tej uroczystości dr inż. Nilodeu Kuźwik odebrał nagrodę przyznaną przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego za 2005 rok za rozprawę doktorską, pt. "Badania nad realizacją wybranych kompleksów rutenu ze związkami O-, S-, Se-allilowymi". Była to jedna z 10. nagród Ministra przyznanych za 2005 rok pracownikom Politechniki Śląskiej.

fot. 1.

fot. 2.

fot. 1. Uczestnicy Inauguracji, (od prawej) prof. J. Szarawara, prof. M. Tawiewski, prof. W. Ływał

fot. 2. Odznaczeniu: dr. E. Zglawska, (od lewej) prof. J. Piotrowski, dr h. M. Suolik

17 października 2006 roku, zgodnie z kilkudziesięcioletnią tradycją, odbył się doroczny „Koncert na Schodach”. Przy blasku świateł, pod zabytkowym sklepieniem holu, licznie zgromadzeni pracownicy i studenci Wydziału oraz goście, występowali wyjątkowego koncertu w wykonaniu kwartetu warszawskiego w międzynarodowym składzie.

Tradycyjnie organizatorem koncertu był dr inż. Henryk Stec, a przybyłych studentów powitał Dziekan prof. dr hab. inż. Jerzy Suwiński (fot. 1).

**Dziekan, Rada Wydziału
Samorząd Studencki Wydziału Chemicznego
Politechniki Śląskiej w Gliwicach**

z okazji

Inauguracji Roku Akademickiego

zapraszają na

KONCERT NA SCHODACH

Justyna Bachowska – sopran (fot. 2)

Kwartet harfowy w składzie:

Christoph Bielefeld (Niemcy)

Simon Bilger (Szwajcaria)

Emmanuel Lahoz (Francja)

Krzysztof Waloszczyk (Polska)

słowo o muzyce – dr Aleksandra Konieczna (fot. 4)

W programie utwory:

*Claude Debussy'ego, George Gershwina, Giacomo Pucciniego,
Harolda Arlena, Hectora Villa-Lobosa, Valdemara Henrique'a,
Ernesta Lecuona, Alfreda Ortiza, Chiquinho Gonzagi*

Gmach Wydziału Chemicznego, Gliwice, ul. Ks. M. Strzody 9

17 października 2006 r. (wtorek)

godz. 19:00

Bilety do nabycia na portierni Wydziału Chemicznego

2.

3.

4.

5.

DZIEKAN WYDZIAŁU CHEMICZNEGO
oraz
POLSKIE TOWARZYSTWO CHEMICZNE
ODDZIAŁ W GLIWICACH

ma przyjemność zaprosić
na **POSIEDZENIA NAUKOWE**
na których

Prof. J. M. Rubi,
Univeristy of Barcelona

wygłosi cykl wykładów:

**„Introduction to thermodynamics and statistics
of non-equilibrium systems”**

w dn. **16.10.2006** (poniedziałek) o godz. **10⁰⁰**.

„Chemical kinetics and non-equilibrium thermodynamics”

w dn. **17.10.2006** (wtorek) o godz. **12³⁰**.

„Non-equilibrium thermodynamics of biological processes”

w dn. **18.10.2006** (środa) o godz. **14⁰⁰**.

Wszystkie wykłady odbędą się w Sali Rady Wydziału Chemicznego Politechniki Śląskiej (Gliwice, ul. Strzody 9, II piętro)

PROTOKÓŁ

Na zebraniu w dniu 17 października 2006 roku, Komisja Konkursowa w składzie :
Przewodniczący : *prof. dr hab.inż. Jerzy Suwiński* - Dziekan Wydz. Chemicznego
Członkowie :

mgr inż. Jerzy Kropiwnicki - Prezes Zarządu Oddziału SITPChem
dr inż. Jerzy Raczek - Przew. Koła SITPChem przy Pol. Śl.
prof. dr hab. inż. Witold Gnot - Członek Zarządu Oddziału SITPChem
dr hab. inż. Andrzej Gierczycki

rozpatrzyła prace dyplomowe zgłoszone do Konkursu na najlepszą pracę dyplomową z dziedziny chemii wykonaną w roku akademickim 2005/06 i postanowiła przyznać:

- nagrodę I stopnia w wysokości 700 zł

mgr inż. Krzysztofowi BENKE za pracę pt. "Elektrochemiczne wydzielanie metali z cieczy niewodnych (promotor *dr inż. Ginter Nawrat*)

- nagrodę II stopnia w wysokości 500 zł

mgr inż. Marcinowi LEMANOWICZOWI za pracę pt. "Analiza ciepła wydzielanego z procesora komputera klasy PC oraz jego odbioru za pomocą radiatora z wentylatorem" (promotor *dr inż. Janusz Wójcik*)

- nagrodę III stopnia w wysokości 400 zł

mgr inż. Ewie KMIEĆ za pracę pt. "Immobilizacja inwertazy na mezostrukturalnych piankach komórkowych i badanie właściwości otrzymanego biokatalizatora" (promotor *prof. dr hab. inż. Andrzej Jarzębski*, opiekun *mgr inż. Katarzyna Szymańska*)

- wyróżnienie

mgr inż. Adamowi NAPIÓRKOWSKIEMU za pracę pt. "Modelowanie matematyczne periodycznego procesu otrzymywania ftalanu diizobutyli w Zakładach Azotowych w Kędzierzynie" (promotor *prof. dr hab. inż. Roman Mazurkiewicz*)

Komisja Konkursowa proponuje przedstawić do Ogólnopolskiego Konkursu SITPChem na „Najlepszą pracę dyplomową” pracę, która otrzymała nagrodę I stopnia.

[Signature]
[Signature]
[Signature]
[Signature]
[Signature]

POLITECHNIKA ŚLĄSKA BEZ PATRONA

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY

Politechnika Śląska po 55 latach powróciła do swojej historycznej nazwy, nadanej uczelni w chwili jej powstania w 1945 r. Nazwa ta została zmieniona w grudniu 1951 r., kiedy decyzją władz centralnych PRL-u uczelni został nadany patron Wincenty Pstrowski, komunistyczny przodownik pracy. Oficjalna nazwa uczelni brzmiała zatem odtąd: Politechnika Śląska im. Wincentego Pstrowskiego. Gliwicka uczelnia, mimo 16-letnich starań powrotu do nazwy pierwotnej, imię patrona nosiła aż do tej pory.

Wincenty Pstrowski był rębaczem w kopalni „Jadwiga” w Zabrze. Został ogłoszony przez propagandę pierwszym polskim „przodownikiem pracy” na wzór rosyjskiego robotnika Stachanowa. Wokół osoby Wincentego Pstrowskiego narosło wiele kontrowersji. Idea przodownictwa pracy, przeniesiona z radzieckich realiów, była elementem komunistycznej propagandy. Poddawano w wątpliwość faktyczne dokonania Wincentego Pstrowskiego i przypuszczano, że na jego wygórowane normy pracował sztab górników. Zwolennicy patrona podkreślali jednak, że górnik był uczciwym i pracowitym człowiekiem, który swoją postawą może być wzorem do naśladowania.

Decyzja o powrocie do historycznej nazwy była decyzją o powrocie do tradycji. Pierwotna nazwa Politechniki, o której przywrócenie wnosili rektor i senat uczelni, jest bowiem w powszechnym użyciu od początku lat 90. Już w 1990 r. ówczesne władze uczelni wystąpiły do ministerstwa z wnioskiem o powrót do tradycyjnej nazwy

uczelni. Niestety nie otrzymano wówczas z ministerstwa żadnej odpowiedzi. Ponowny wniosek w tej sprawie został przedłożony Ministrowi Edukacji i Nauki 14 grudnia ubiegłego roku wraz ze stosowną uchwałą Senatu Politechniki Śląskiej z 28 listopada 2005 r.

Droga legislacyjna w przypadku zmiany nazwy uczelni jest dosyć skomplikowana i długotrwała. 5 września 2006 r. Rada Ministrów przyjęła projekt ustawy o nadaniu nowej nazwy Politechnice Śląskiej im. Wincentego Pstrowskiego w Gliwicach, przedłożony przez ministra nauki i szkolnictwa wyższego. Nad projektem dyskutowano 19 września br. w Komisji Edukacji, Nauki i Młodzieży. Następnie ustawa została uchwalona na 26. posiedzeniu Sejmu. Ustawę przekazano Prezydentowi i Marszałkowi Senatu 18 października. 9 listopada natomiast ustawę podpisał Prezydent i tym samym Politechnika Śląska wróciła do swojej tradycyjnej nazwy.

W niniejszym wydaniu publikujemy pełny przebieg drogi legislacyjnej zmiany nazwy Politechniki Śląskiej wraz ze stenogramami z posiedzeń Sejmu i Senatu RP oraz wynikami głosowań.

Redakcja

1583
USTAWA
z dnia 18 października 2006 r.

**o nadaniu nowej nazwy Politechnice Śląskiej
im. Wincentego Pstrowskiego w Gliwicach**

Art. 1.

Politechnice Śląskiej im. Wincentego Pstrowskiego w Gliwicach nadaje się nazwę „Politechnika Śląska”.

Art. 2.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Kaczyński*

www.prezydent.pl

*Prezydent Lech Kaczyński
podpisujący ustawę*

16 października 2006 roku odbyła się publiczna obrona pracy doktorskiej przedstawionej Radzie Wydziału Chemicznego przez inż. Tomasza Krawczyka, studenta Wydziałowego Studium Doktoranckiego, z Katedry Technologii Chemicznej Organicznej i Petrochemii. W dniu 18.10. br. Rada Wydziału nadała inż. T. Krawczykowi stopień doktora nauk technicznych.

TEMAT PRACY DOKTORSKIEJ:

**BADANIA NAD ZJAWISKIEM CHEMILUMINESCENCJI
TOWARZYSZĄCEJ PROCESOWI UTLENIANIA LUMINOLU PRZEZ
WYBRANE ORGANICZNE SUBSTANCJE NADTLENOWE**

PROMOTOR:

prof. dr hab. inż. Stefan BAJ
Politechnika Śląska

RECENZENCI:

prof. dr hab. inż. Jacek MŁOCHOWSKI
Politechnika Wrocławska

prof. dr hab. Irena STANECZKO-BARANOWSKA
Politechnika Śląska

Z pracą doktorską i opiniami recenzentów można zapoznać się w czytelnicy Biblioteki Głównej Politechniki Śląskiej w Gliwicach,
ul. Kaszubska 23

Gazeta Wyborcza • Czwartek 19 października 2006

Politechnika bez patrona

•• Sejm zmienił nazwę gliwickiej uczelni. Politechnika nie będzie już nosić imienia Wincentego Pstrowskiego, ikony peerelowskiego współzawodnictwa pracy.

Od teraz oficjalna nazwa to Politechnika Śląska. - Wreszcie, po szesnastu latach, udało nam się zakończyć całą procedurę formalną. W ten sposób

wróciliśmy do starej, historycznej nazwy - komentuje decyzje posłów Paweł Doś, rzecznik gliwickiej uczelni. Politechnika nosiła imię Wincentego Pstrowskiego od 1951 roku. I choć przez ostatnich kilkanaście lat taką nazwą nikt się już nie posługiwał, wciąż pozostawała w oficjalnych dokumentach. Nie wszyscy już wiedzą, że Pstrowski był rębą-

czem w zabrzańskej kopalni Jadwiga. W 1947 roku wezwał do współzawodnictwa pracy. Wielu górników go nie cierpiało, bo śrubował normy. Z prośbą o usunięcie kontrowersyjnego patrona z oficjalnej nazwy uczelni Senat Politechniki Śląskiej wystąpił w 1990 roku. Powoływał się na względy historyczne oraz na fakt, że patron został nadany odgórnie decyzją władz centralnych. Przeciwno usunięciu patrona protestował śląski poseł Rajmund Moric z Samoobrony. ©JM

25 października 2006 roku, w Sali Rady Wydziału Chemicznego, odbyła się publiczna dyskusja nad rozprawą doktorską, przedstawioną Radzie Wydziału Chemicznego przez inż. Grzegorza Łobojkę, pracownika Zakładu Karbochemii PAN w Gliwicach.

TEMAT PRACY DOKTORSKIEJ:

**BADANIA PROCESÓW OTRZYMYWANIA
MATERIAŁÓW POROWATYCH Z GRAFITU EKSFOLIOWANEGO
I ŻYWIC FENOLOWO FORMALDEHYDOWYCH**

Promotor:

dr hab. inż. Janusz PAJĄK
Zakład Karbochemii PAN, Gliwice

Recenzenci:

Prof. dr hab. inż. Bronisław BUCZEK
Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie

Prof. dr hab. inż. Andrzej MIANOWSKI
Politechnika Śląska

Pożegnanie pracowników odchodzących na emeryturę

26 października odbyło się uroczyste pożegnanie pracowników Politechniki Śląskiej, którzy w tym roku przeszli na emeryturę. JM Rektor prof. W. Zieliński w imieniu Senatu Politechniki Śląskiej i własnym, podziękował za wie-

loletnią pracę i życzył emerytom dobrego zdrowia, długich lat życia oraz wszelkiej pomyślności w życiu osobistym. Wyraził też nadzieję, że Politechnika nadal będzie mogła liczyć na ich życzliwą radę i pomoc.

Z Wydziału Chemicznego na emeryturę przeszli:

inż. Jadwiga Bączysłowa
inż. Andrzej Falecki
dr inż. Stefania Fiszer
Weronika Litka
dr inż. Ewa Łęlawska

Fot. (od prawej) S. Fiszer i E. Łęlawska
„Z Życia Politechniki Śl.” nr 1 (165) październik 2006 r.

8 listopada br., przed Radą Wydziału Chemicznego, odbyła się publiczna obrona rozprawy doktorskiej mgr inż. Joanny Smuty z Wydziału Inżynierii i Technologii Chemicznej Politechniki Krakowskiej. Praca została wyłoniona na Uniwersytecie Sannio w Benevento we Włoszech. Promotorem doktoratu był dr hab. inż. M. Berezowski - prof. uczelniany na Wydziale Matematyczno-Fizycznym Politechniki Śląskiej.

TEMAT PRACY DOKTORSKIEJ:

Analysis of relaxation oscillations of tubular chemical reactors with external feedback by selected decomposition methods

Promotor:

Dr hab. inż. MAREK BEREZOWSKI, Prof. Pol. Śl, Politechnika Śląska

Recenzenci:

Dr hab. inż. JAN THULLIE, Prof. Pol. Śl, Politechnika Śląska

Prof. GAETANO CONTINILLO, Uniwersytet Sannio, Benevento, Włochy

---

Z pracą doktorską i opiniami recenzentów można zapoznać się w Czytelni Biblioteki Głównej Politechniki Śląskiej, ul. Kaszubska 23, Gliwice

---

17 listopada 2006 roku odbyła się publiczna obrona pracy doktorskiej przedstawionej Radzie Wydziału Chemicznego przez mgr inż. Rafała Bigdę z Instytutu Chemicznej Przerobki Węgla w Zabrzu, doktora w Zakładzie Technologii Węgla i Odpadów Stałych w Katedrze Chemii i Technologii Nieorganicznej.

Temat rozprawy doktorskiej:

ANALIZA PROCESÓW TERMICZNEGO ROZKŁADU WYBRANYCH ZWIĄZKÓW NIEORGANICZNYCH WOBEC NADMIARU PIERWIĄSTKA C

Promotor

Prof. dr hab. inż. Andrzej Mianowski
Politechnika Śląska

Recenzenci

Prof. dr hab. inż. Jerzy Błażejowski
Uniwersytet Gdański

Dr hab. inż. Jerzy Piotrowski, Prof. Pol. Śl
Politechnika Śląska

Z pracą doktorską oraz opiniami recenzentów można zapoznać się w czytelni Biblioteki Głównej Politechniki Śląskiej w Gliwicach, ul. Kaszubska 23

Z głębokim smutkiem zawiadamiamy, że dnia 20 listopada 2006 roku zmarł w wieku 78 lat

prof. zw. dr hab. inż. Jan Bandrowski

Wybitny uczony, specjalista w dziedzinie inżynierii chemicznej, autor książek i licznych prac naukowo-badawczych, wychowawca wielu pokoleń inżynierów chemików, wielki przyjaciel młodzieży, człowiek o niezmiernie szerokich horyzontach intelektualnych, niezwykle życzliwy i wyrozumiały przełożony.

Pełnił szereg odpowiedzialnych funkcji na Wydziale Chemicznym Politechniki Śląskiej, w tym Prodziekana Wydziału Chemicznego ds. Nauki, oraz Kierownika Zakładu Inżynierii Chemicznej.

W latach 1981-96 redaktor czasopisma Chemical Engineering Science. Członek Komitetu Inżynierii Chemicznej Polskiej Akademii Nauk. Wieloletni redaktor naczelny wydawnictw naukowych Politechniki Śląskiej. Członek Rady Redakcyjnej czasopisma „Inżynieria Chemiczna i Procesowa” oraz Kolegium Redakcyjnego czasopisma „Inżynieria i Aparatura Chemiczna”.

Członek licznych komitetów i rad naukowych. Współprzewodniczący Zespołu Doradców NSZZ „Solidarność” przy Politechnice Śląskiej.

Odnznaczony między innymi Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski Oraz Medalem Komisji Edukacji Narodowej.

REKTOR I SENAT
POLITECHNIKI ŚLĄSKIEJ

DZIEKAN I PRACOWNICY
WYDZIAŁU CHEMICZNEGO

Msza święta w intencji Zmarłego odbędzie się 25 listopada o godz. 9.30 w Katedrze Św. Piotra i Pawła w Gliwicach.

Pogrzeb odbędzie się w tym samym dniu o godz. 11.30 na Cmentarzu Centralnym w Gliwicach.

Wspomnienia

Wspomnienie o prof. zw. dr hab. inż. Janie Bandrowskim (1928-2006)

Profesor Jan Bandrowski urodził się 17-tego czerwca 1928 roku w Warszawie. Do chwili wybuchu drugiej wojny światowej mieszkał z rodzicami w Krakowie gdzie ukończył szkołę powszechną. Lata wojny spędził we Lwowie gdzie początkowo uczęszczał do szkoły średniej, a podczas okupacji uczył się w domu. W roku 1943 w hitlerowskim obozie koncentracyjnym został zamordowany jego ojciec. W kwietniu 1945 wraz z matką wyjechał do Krakowa, gdzie w maju w tym samym roku zdał egzamin dojrzałości jako eksternista. Bezpośrednio po maturze rozpoczął studia na Wydziale Chemicznym Politechniki Śląskiej. W czerwcu 1949 r. obronił pracę dyplomową pt., „Wyznaczanie wydajności produkcyjnych w poszczególnych stadiach procesu wytwarzania gliceryny”, wykonaną pod kierunkiem prof. dr Wacława Leśnińskiego.

Pracę na Politechnice Śląskiej rozpoczął w 1950 r. jako starszy asystent w Katedrze Inżynierii Chemicznej, kierowanej przez prof. dr Tadeusza Hoblera. Równocześnie pracował przez dwa lata w Biurze Projektowym „Pekachem”, a później „Biprochem”.

Te pierwsze lata były okresem organizowania się Katedry, stąd wiele czasu poświęcił na prace związane z organizacją laboratorium katedralnego, sprowadzaniu książek do biblioteki czy przygotowaniem ćwiczeń tablicowych, zarówno z termodynamiki technicznej jak i pewnych działów inżynierii chemicznej.

W latach 1953 – 56 przygotował pod kierunkiem prof. T. Hoblera pracę doktorską pt. „Dyfuzyjna wymiana masy w kolumnie rektyfikacyjnej o półkach dzwonekowych”, którą obronił w czerwcu 1957 roku. W pracy tej po raz pierwszy zastosowano zasady dyfuzyjnego ruchu masy w ujęciu hoblerowskim do obliczeń kolumn rektyfikacyjnych.

W roku 1960 uzyskał stypendium naukowe Ministerstwa Szkolnictwa Wyższego na wyjazd do USA gdzie

przebywał przez 14 miesięcy na Uniwersytecie stanowym Wisconsin w Madison. Pracował na Wydziale Inżynierii Chemicznej pod kierunkiem światowej sławy prof. O. A. Hougena i zajmował się kinetyką niekatalitycznych reakcji niejednorodnych między ciałami stałymi i gazami. Tematykę powyższą kontynuował po powrocie do kraju i po uzupełnieniu przedstawił jako pracę habilitacyjną pt. „Kinetyczny model redukcji tlenku niklu wodorem”, którą obronił w 1964 r. W pracy tej dokonał interpretacji danych doświadczalnych dotyczących redukcji tlenku niklu wodorem. Zaproponował model kinetyczny postulujący przebieg dwu równoczesnych reakcji, tj. między tlenkiem niklu i wodorem zaadsorbowanym na NiO oraz reakcji na granicy między dwiema fazami stałymi (NiO i Ni). Stwierdził, że pierwsza z tych reakcji składowych jest reakcją powierzchniową, a szybkość drugiej nie zależy prawie zupełnie od ciśnienia cząstkowego wodoru, co dowodzi, że powierzchnia niklu jest prawie całkowicie pokryta zaadsorbowanym wodorem. Praca ta została opublikowana w Chemical Engineering Science.

W grudniu 1964 roku uzyskał etat docenta. Od tego momentu podejmował różnorodną tematykę badawczą, w której można wyróżnić kilka głównych nurtów badawczych.

Były to:

- Badania konwekcji naturalnej, a w szczególności konwekcji naturalnej masy od płyty poziomej. W pracach opublikowanych z tego zakresu, doświadczalnie potwierdzono tylko częściowo analogię z przypadkiem podobnej konwekcji naturalnej dla ruchu ciepła i wyjaśniono na gruncie teoretycznym zaistniałe rozbieżności.

- Badania wnikania ciepła przy kondensacji mieszanin par tworzących jednorodną fazę ciekłą. Wyniki badań, uzyskane dla całkowitej kondensacji par na rurze pionowej pod ciśnieniem atmosferycznym, okazały się na tyle

zachęcające, że kontynuowano je w zakresie małych różnic temperatur, kiedy to wpływ oporu fazy gazowej okazał się istotny.

- Zagadnienia związane z obliczeniami i doбором wymienników ciepła, a w szczególności: dobór wymienników ciepła przy uwzględnieniu kryteriów ekonomicznych, obliczanie spadku ciśnienia i współczynnika wnikania ciepła w przestrzeni międzyrurowej wymiennika przy stosowaniu różnego typu przegród.

- Badania hydrauliki i wymiany masy w absorberze Venturiego i skrubkach uderzeniowych. Na podstawie badań w skali laboratoryjnej rozpatrzony został wpływ parametrów hydrodynamicznych i geometrycznych na opór przepływu i efektywność wymiany masy w obu analizowanych aparatach. Istotny okazał się wpływ początkowego stężenia absorbowanego gazu na efektywność absorpcji. Wyniki badań skrubków uderzeniowych pozwoliły na ilościową ocenę oporu przepływu i efektywności wymiany masy. Określone zostały również obszary najkorzystniejszych warunków pracy absorbera uderzeniowego.

W roku 1975 docentowi Janowi Bandrowskiemu nadano tytuł profesora nadzwyczajnego. W tematyce badawczej wiodącymi kierunkami stały się :

- Wieloskładnikowy transport masy, w którym wyróżnić można dwa nurty.

- ▶ Badania równoczesnej wymiany ciepła i masy przy kondensacji par wielu składników w obecności inertiów. Przedstawiony został model rozpatrywanego procesu i zaproponowany sposób rozwiązania układu równań modelu dla kondensatorów współ i przeciwpądowych. Model ten poddano weryfikacji, stwierdzając jego użyteczność do obliczeń projektowych.

- ▶ Badania wieloskładnikowego transportu masy w mieszaninach płynów rzeczywistych. Zaproponowana została metoda pozwalająca na przewidywanie współczynników dyfuzji w wieloskładnikowych układach ciekłych.

Praca ta opublikowana w *Chemical Engineering Science* w 1982 była wielokrotnie cytowana, m.in. w monografii R.C. Reid'a, J.M. Prausnitz'a i B.E. Poling'a „*The Properties of Gases and Liquids*”. Opracowano dwie metody obliczania wieloskładnikowego transportu masy w płynach rzeczywistych, ogólniejsze od metod poprzednio znanych z uwagi na uwzględnienie zmienności współczynników wnikania na drodze transportu masy, zarówno ze stężeniem jak i temperaturą. Zaproponowano również algorytmy obliczania transportu masy dla obu metod oraz dokonano ich doświadczalnej weryfikacji. Opracowana została beziteracyjna metoda obliczania transportu masy w płynach rzeczywistych, stanowiąca uogólnienie metody dotychczas znanej, obowiązującej dla płynów idealnych.

- Badania z zakresu sedymentacji. Przeanalizowano wybrane metody obliczania powierzchni sedymentacji, oparte: na teoretycznej prędkości opadania cząstek oraz na teście sedymentacyjnym zawiesiny. Dokonano doświadczalnej weryfikacji sposobów opracowania wyników. Dalsze prace z dziedziny sedymentacji dotyczyły osadników cienkowarstewkowych z wypełnieniem, a w szczególności opracowania uniwersalnej metody optymalnego ich doboru. Ponadto przeprowadzona została analiza czynników wpływających na proces sedymentacji cienkowarstewkowej.

- Badania z zakresu wymiany ciepła. Doprowadziły do uściślenia metod obliczeniowych dla pieców rurowych. Prace z tego zakresu zaowocowały wydaniem wspólnie z H. Mańką podręcznika monograficznego pt. „*Piece rurowe*” (I wyd. PWN 1987, II wyd. Wyd. Pol. Śl. 1994).

- Badania w dziedzinie aerodynamiki i wymiany ciepła w układach dyspersyjnych typu ciało stałe – gaz. Prace objęte tym cyklem badań prowadzone były pod kierownictwem prof. J. Bandrowskiego we współpracy z Instytutem Chemicznej Przeróbki Węgla w Zabrze – początkowo pod kątem opracowania metod projektowania i optymalizacji instalacji pionowego transportu pneumatycznego z towarzyszącą

wymianą ciepła, a w szczególności instalacji wchodzących w skład technologii kompleksowego przetwórstwa węgla. W wyniku analizy równań ruchu cząstek w strumieniu gazu i ich weryfikacji dokonano doboru modelu przepływu, którym okazał się pierścieniowy model transportu pneumatycznego według Capesa i Nakamury. Wprowadzono dodatkowy parametr zdefiniowany jako stosunek różnicy prędkości między gazem i cząstką do prędkości unoszenia, który może być potraktowany jako miara stopnia ustalenia się ruchu cząstki. Pozwoliło to na łączne ujęcie wymiany ciepła w obszarach ustalonego i nieustalonego ruchu cząstek. Wyniki badań aerodynamiki pionowego transportu pneumatycznego pozwoliły na opracowanie oryginalnej metody przewidywania zjawiska zawału transportu, zarówno dla materiałów mono- jak i polidispersyjnych. Stwierdzono, że zawał transportu pneumatycznego następuje przy prędkości gazu, która odpowiada punktowi styczności tzw. efektywnej charakterystyki wentylatora z charakterystyką transportu pneumatycznego. Metoda ta będąc rezultatem analizy stabilności transportu, pozwala na określenie bezpiecznych parametrów pracy transportu pneumatycznego, co stanowi podstawę zaproponowanej metody doboru optymalnych parametrów pracy tej operacji jednostkowej. Prace powyższe uzupełnione zostały badaniami ścieralności materiałów sypkich, transportowanych pneumatycznie, jak i badaniami erozji materiałów konstrukcyjnych aparatów. Uzyskane wyniki pozwoliły na określenie czasu eksploatacji aparatury, dobór materiałów konstrukcyjnych i określenie degradacji transportowanych materiałów.

Badania w rozpatrywanej dziedzinie obejmowały również fluidyzację gazową. Dotyczyły one głównie:

- wysokociśnieniowej fluidyzacji materiałów polidispersyjnych. Badania (przeprowadzone częściowo w USA przez dr inż. M. Ściążkę) dotyczyły w szczególności wpływu składu ziarnowego na początkową prędkość fluidyzacji i prędkość rozwiniętej fluidyzacji. Stwierdzono m.in., że wzrost ciśnienia powoduje obniżenie wartości

wszystkich charakterystycznych prędkości gazu, przy czym największym zmianom ulega prędkość rozwiniętej fluidyzacji. Zajmowano się również wpływem ciśnienia na zjawisko powstawania pęcherzy gazu w złożu polidispersyjnym. Zaproponowana została korelacja na minimalną prędkość pęcherzykowania, obowiązującą w badanym zakresie ciśnień. W badaniach wysokociśnieniowej segregacji mieszanin polidispersyjnych o szerokim zakresie uziarnienia przy fluidyzacji gazem stwierdzono, że fluidyzacja pod wyższymi ciśnieniami przebiega łatwiej i prowadzi do zmniejszenia niekorzystnego efektu separacji ziarnowej;

- wywiewania cząstek ze złoża fluidalnego i procesów przebiegających w strefie ponad złożem fluidalnym. Zastosowano uogólnione podejście do zjawiska unoszenia i wywiewania cząstek stałych ze złoża fluidalnego. Opracowano model przepływu gazu w strefie niestacjonarnego ruchu cząstek ponad złożem fluidalnym przy użyciu pojęcia tzw. „projekcyjnego pęcherzyka gazu”. Wyniki uzyskane na podstawie tego modelu wykazały dobrą zgodność z danymi eksperymentalnymi. Ustalono kryteria wysokości strefy erupcji pęcherzy gazowych (tj. wysokości unoszenia cząstek ciała stałego ze złoża fluidalnego);

- hydrauliki dystrybutorów gazu w aparatach fluidalnych. Przeanalizowano spadek ciśnienia na dystrybutorach gazu o różnej konstrukcji i przesypywanie się cząstek przez dystrybutor gazu. Określono również swobodny przekrój dystrybutorów w wielostopniowych aparatach fluidalnych oraz ich hydraulikę w układach wysokotemperaturowych.

W roku 1980 Państwowe Wydawnictwo Naukowe wydało podręcznik monograficzny autorstwa prof. J. Bandrowskiego i prof. L. Troniewskiego pt. „*Destylacja i Rektyfikacja*”.

W 1989 roku prof. J. Bandrowski został zaproszony jako „invited speaker” przez Węgierską Akademię Nauk do Veszprem.

W czerwcu 1990 roku prof. Janowi Bandrowskiemu nadano tytuł profesora zwyczajnego. Od tego czasu konty-

nuje badania związane z fluidyzacją, w tym badania dystrybutorów gazu w wielostopniowych aparatach fluidalnych. Kontynuuje również badania nad sedymentacją. Z tego zakresu wykonane zostały dwa projekty badawcze dla Komitetu Badań Naukowych. Badania obejmowały wybrane metody obliczania powierzchni sedymentacji oraz badania osadników cienkowarstwowych z wypełnieniem. Prace te doprowadziły do opracowania wspólnie z H. Mertą i J. Ziolo podręcznika monograficznego pt. „Sedymentacja zawiesin – zasady i projektowanie”, wydanego przez Wyd. Pol. Śl. w 1995 r., a po raz drugi w 2001 r. Monografia ta zawiera krytyczne studium i analizę aktualnego stanu wiedzy teoretycznej i doświadczalnej oraz projektowania procesów grawitacyjnego rozdzielania zawiesin cząstek ciała stałego w cieczy.

Nie sposób w krótkim wspomnieniu przedstawić pełny zakres zainteresowań naukowych prof. Jana Bandrowskiego. Ogółem był promotorem 10 prac doktorskich oraz stu kilkudziesięciu prac dyplomowych. Był współautorem trzech podręczników monograficznych, trzech skryptów (13 wydań). Był autorem bądź współautorem ponad 130 prac naukowych opublikowanych między innymi w takich czasopismach naukowych jak: *International Journal of Heat and Mass Transfer*, *Chemical Engineering Science*, *Chemical Engineering Communications*, *Powder Technology*, *Chemical Engineering and Processing* i wielu innych.

Wyrazem uznania środowiska naukowego skupionego w Podsekcji Przepływów Wielofazowych Sekcji Mechaniki Płynów PAN było wyróżnienie prof. Bandrowskiego „Medalem za wybitne osiągnięcia z zakresu przepływów wielofazowych”.

W latach 1981-84 prof. J. Bandrowski pełnił funkcję Prodziekana Wydziału Chemicznego ds. Nauki, w latach 1981-85 Kierownika Zakładu Inżynierii Chemicznej, w latach 1991-93 Kierownika Zakładu Aparatury Chemicznej i Zakładu Podstaw Inżynierii Chemicznej.

Od 1994 r. do przejścia na emeryturę był Kierownikiem Zespołu Kinetyki Procesowej.

Od roku 1972 był członkiem Komitetu Inżynierii Chemicznej PAN, w tym przez jedną kadencję był jego wiceprzewodniczącym. W latach 1991-96 był członkiem Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej, jak również przez dwie kadencje działał w sekcji Technologii Chemicznej i Inżynierii Chemicznej w Komitecie Badań Naukowych. W latach 1981-96 był redaktorem prestiżowego czasopisma naukowego „*Chemical Engineering Science*”.

Był też członkiem Rady Redakcyjnej czasopisma „*Inżynieria Chemiczna i Procesowa*” i Kolegium Redakcyjnego czasopisma „*Inżynieria i Aparatura Chemiczna*”. Od wielu lat razem z dr J. Ziolo opracowywał bibliografię polskich prac z ruchu ciepła i masy dla czasopisma „*International Journal of Heat and Mass Transfer*”.

Od 1991 roku był przewodniczącym Komitetu Redakcyjnego Wydawnictw Politechniki Śląskiej, a także członkiem Rady Nadzorczej Śląskiego Wydawnictwa Technicznego.

Znał doskonale kilka języków obcych i wykonał tłumaczenia na język angielski monografii prof. Hoblera „*Dyfuzyjny ruch masy i absorbery*” oraz prof. Bretsznajdera „*Własności gazów i cieczy*”. Przetłumaczył również na język polski książkę C.O. Bennetta i J.E. Myersa „*Momentum, Heat, and Mass Transfer*”, która ukazała się w roku 1967 nakładem WNT pt. „*Przenoszenie pędu, ciepła i masy*”.

Prof. J. Bandrowski ma również bardzo duże zasługi na polu dydaktyczno-wychowawczym.

Przez szereg lat prowadził wykłady z wymiany ciepła i masy, kinetyki procesowej oraz specjalnych metod rozdziału. Prowadził również wykład monograficzny na studiach doktoranckich. Wykłady prowadził nie tylko na Politechnice Śląskiej ale także na Politechnice Krakowskiej. Wielokrotnie był recenzentem prac doktorskich (ponad 70), habilitacyjnych (ponad 20) oraz opiniodawcą przy nadawaniu tytułów naukowych (w 14 przypadkach), nie licząc około 20 recenzji, wykonanych dla Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej.

Za swoją pracę prof. J. Bandrowski był wielokrotnie nagradzany (4 nagrody Ministra za działalność naukowo-

dydaktyczną oraz ponad 20-krotnie otrzymał nagrodę Rektora Politechniki Śląskiej); był wielokrotnie wyróżniany odznaczeniami państwowymi i honorowymi odznakami. Należy tu wymienić: Złoty Krzyż Zasługi (1973), Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1980), Medal 40-lecia Politechniki Śląskiej (1984), Srebrna Odznaka za zasługi dla przemysłu chemicznego (1986), Odznaka Honorowa SITPChem (1986), Odznaka Honorowa Politechniki Krakowskiej (1987), Złoty Medal 50-lecia Politechniki Krakowskiej (1995), Medal Edukacji Narodowej (1997), Odznaka Zasłużonego dla Politechniki Śląskiej (1998) oraz Medal 60-lecia Politechniki Śląskiej (2005).

Profesor Jan Bandrowski był postacią cieszącą się wielkim uznaniem w wielu ośrodkach naukowych, z którymi łączyła go współpraca na rzecz organizacji centralnych, a także funkcja recenzenta prac naukowych. Niezatarłe uznanie dla Profesora budzi także jego wyrazista i odważna postawa wobec problemów społecznych. Po zabójstwie księdza Jerzego Popiełuszki, był jednym z sygnatariuszy listu otwartego profesorów Politechniki Śląskiej do Ministra Spraw Wewnętrznych protestującym przeciwko tej zbrodni, a od roku 1980 był oficjalnym Doradcą tworzącej się „Solidarności” przy Politechnice Śląskiej.

Postać Pana Profesora pozostanie w naszej pamięci nie tylko jako czołowego naukowca gliwickiej szkoły inżynierii chemicznej, miał bowiem bardzo szerokie zainteresowania poza naukowe. Interesował się sztuką, był również zamiłowanym turystą. Polskie góry znał doskonale i wielokrotnie przemierzył prawie wszystkie szlaki. Zgromadził również sporą bibliotekę o tematyce górskiej. Książki były także pasją pana Profesora. Był ich wielkim znawcą i miłośnikiem. Dzięki staraniom prof. Bandrowskiego biblioteka Instytutu Inżynierii Chemicznej i Procesowej była świetnie zaopatrzona we wszystkie istotne pozycje literaturowe.

Był duszą towarzystwa, bardzo elokwentny, potrafił nadawać ton rozmowie i aranżować ożywione dyskusje, tym łatwiej że był Człowiekiem o nie-

zniemie szerokich horyzontach intelektualnych.

Przez wiele lat poważnie chorował, ale walczył dzielnie z chorobą, dotrwał do emerytury i nadal był czynny zawodowo jako recenzent, członek rad naukowych, a także wykładowca na uczelni. Ostatnie wykłady jakie prowadził miały miejsce jeszcze w 2006-tym roku.

Jest powiedzenie, że człowiek żyje tak długo, jak długo trwa pamięć o Nim. Myślę, że wszyscy zachowamy Pana prof. Bandrowskiego w naszej wdzięcznej pamięci, a jego prace będą pomocne i inspirujące w rozwiązywaniu wielu problemów naukowych.

Prof. zw. dr hab. inż. Jan Bandrowski

20 listopada 2006 roku, po długiej i ciężkiej chorobie, zmarł w Gliwicach prof. zw. dr hab. inż. Jan Bandrowski. Całe życie związany był z Politechniką Śląską, choć wykładał również na Politechnice Krakowskiej i wspomagał swoją wiedzą i doświadczeniem różne instytuty naukowe i zakłady przemysłowe.

Profesor Jan Bandrowski urodził się 17 czerwca 1928 roku w Warszawie. Do chwili wybuchu drugiej wojny światowej mieszkał z rodzicami w Krakowie, gdzie ukończył szkołę powszechną. Lata wojny spędził we Lwowie, gdzie początkowo uczęszczał do szkoły średniej, a podczas okupacji uczył się w domu. W roku 1943 w hitlerowskim obozie koncentracyjnym został zamordowany jego ojciec. W kwietniu 1945 wraz z matką wyjechał do Krakowa, gdzie w maju tego samego roku zdał egzamin dojrzałości jako eksternista. Bezpośrednio po maturze rozpoczął studia na Wydziale Chemicznym Politechniki Śląskiej. W czerwcu 1949 r. obronił pracę dyplomową „Wyznaczanie wydajności produkcyjnych w poszczególnych stadiach procesu wytwarzania gliceryny”, wykonaną pod kierunkiem prof. dr. inż. Wacława Leśniańskiego (1886-1956), jednego z organizatorów Wydziału Chemicznego Politechniki Śląskiej.

Pracę na Politechnice Śląskiej mgr inż. Jan Bandrowski rozpoczął w 1950 roku jako starszy asystent w Katedrze Inżynierii Chemicznej, kierowanej przez prof. dr. Tadeusza Hoblera. Pod jego kierunkiem wykonał pracę doktorską pt. „Dyfuzyjna wymiana masy w kolumnie rektyfikacyjnej o półkach dzwonkowych”, którą obronił w czerwcu 1957 roku. W pracy tej po raz pierwszy zastosowano zasady dyfuzyjnego ruchu masy w ujęciu hoblerowskim do obliczeń kolumn rektyfikacyjnych.

W roku 1960 uzyskał stypendium naukowe Ministerstwa Szkolnictwa Wyższego na wyjazd do USA, gdzie przebywał przez 14 miesięcy na uniwersytecie stanowym Wisconsin w Madison. Pracował na Wydziale Inżynierii Chemicznej pod kierunkiem światowej sławy prof. O. A. Hougena i zajmował się kinetyką nekatalitycznych reakcji niejednorodnych między ciałami stałymi i gazami. Tematykę powyższą kontynuował po powrocie do kraju i po uzupełnieniu przedstawił jako pracę habilitacyjną, którą obronił w 1964 roku.

W grudniu 1964 roku uzyskał etat docenta (...). W czerwcu 1990 roku prof. Janowi Bandrowskiemu nadano tytuł profesora zwyczajnego (...). Ogółem był promotorem 10 prac doktorskich, opiekunem jednej pracy habilitacyjnej oraz stu kilkudziesięciu prac dyplomowych. Był współautorem trzech podręczników monograficznych, trzech skryptów (13 wydań). Był autorem bądź współautorem stu kilkudziesięciu prac naukowych (ponad 130) opublikowanych między innymi w takich czasopiśmie naukowych, jak: „International Journal of Heat and Mass Transfer”, „Chemical Engineering Science”, „Chemical Engineering Communications”, „Powder Technology”, „Chemical Engineering and Processing” i wielu innych.

WSPOMNIENIE. 1928 – 2006

Wyrazem uznania środowiska naukowego skupionego w Podsekcji Przepływów Wielofazowych Sekcji Mechaniki Płynów PAN było wyróżnienie prof. Bandrowskiego „Medalem za wybitne osiągnięcia z zakresu przepływów wielofazowych”.

W latach 1981-84 prof. J. Bandrowski pełnił funkcję prodziekana Wydziału Chemicznego ds. Nauki, w latach 1981-85 kierownika Zakładu Inżynierii Chemicznej, w latach 1991-93 kierownika Zakładu Aparatury Chemicznej i Podstaw Inżynierii Chemicznej. Od 1994 do przejścia na emeryturę był kierownikiem Zespołu Kinetyki Procesowej.

Od roku 1972 był członkiem Komitetu Inżynierii Chemicznej PAN, w tym przez jedną kadencję był jego wiceprzewodniczącym. W latach 1991-96 był członkiem Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej, jak również przez dwie kadencje działał w Sekcji Technologii Chemicznej i Inżynierii Chemicznej w Komitecie Badań Naukowych. W latach 1981-96 był redaktorem prestiżowego czasopisma naukowego „Chemical Engineering Science”.

Był członkiem Rady Redakcyjnej czasopisma „Inżynieria Chemiczna i Procesowa” i Kolegium Redakcyjnego czasopisma „Inżynieria i Aparatura Chemiczna”. Od wielu lat razem z dr J. Ziolo opracowywał bibliografię polskich prac z ruchu ciepła i masy dla czasopisma „International Journal of Heat and Mass Transfer”.

Od 1991 roku był przewodniczącym Komitetu Redakcyjnego Wydawnictw Politechniki Śląskiej, a także członkiem Rady Nadzorczej Śląskiego Wydawnictwa Technicznego. Znał doskonale kilka języków obcych i wykonał tłumaczenia na język angielski kilku monografii (...) Przetłumaczył również książkę Benetta Myersa „Momentum, Heat and Mass Transfer” na język polski (1967) (...)

Potrafił zachować niezależną postawę w trudnych sytuacjach społecznych. Był jednym z sygnatariuszy listu otwartego profesorów Politechniki Śląskiej do ministra spraw wewnętrznych, protestujących z powodu zabójstwa księdza Jerzego Popiełuszki. Od 1980 roku był oficjalnym doradcą tworzącej się „Solidarności” przy Politechnice Śląskiej.

Postać Pana Profesora pozostanie w naszej pamięci nie tylko jako naukowiec. Był zamiłowanym turystą. Polskie góry znał doskonale i przemierzył pieszo prawie wszystkie szlaki. Zgromadził również sporą bibliotekę o tematyce górskiej. Książki były także pasją Pana Profesora. Był ich wielkim znawcą i miłośnikiem (...) Był duszą towarzystwa, bardzo elokwentny, potrafił nadawać ton rozmowie i aranżować ożywione dyskusje, tym łatwiej, że był Człowiekiem o niezmiernie szerokich horyzontach intelektualnych (...). Jest powiedzenie, że człowiek żyje tak długo, jak długo trwa pamięć o Nim. Myślę, że wszyscy zachowamy Pana prof. Bandrowskiego w naszej wdzięcznej pamięci. ◉

JAN THULLIE

W głębokim żalu i smutku
pograżyła nas wiadomość,
że w dniu 20 listopada 2006 roku

zmarł po ponad 20-letnich zmaganiach ze śmiertelną chorobą

prof. dr hab. inż.

Jan Bandrowski

emerytowany profesor zwyczajny Politechniki Śląskiej,
światowej sławy uczony w dziedzinie inżynierii
chemicznej i procesowej,
nasz wielki Przyjaciel

Rodzinie, Współpracownikom

i
Osobom bliskim

składamy wyrazy głębokiego współczucia

Dziekan i pracownicy Wydziału Inżynierii Chemicznej i Procesowej
Politechniki Warszawskiej

15 grudnia 2006 roku odbyła się publiczna dyskusja nad rozprawą doktorską, przedstawioną Radzie Wydziału Chemicznego przez ugra inż. Wojciecha Domagałę, doktora z Katedry Fizykochemii i Technologii Polimerów.

Temat Pracy Doktorskiej:

**In situ ESR spectroelectrochemical investigation
of paramagnetic charge carriers
in poly(3,4 ethylenedioxythiophene) and its derivatives**

PROMOTOR:

prof. dr hab. inż. Mieczysław ŁAPKOWSKI
Politechnika Śląska

RECENZENCI:

prof. dr hab. Małgorzata ZAGÓRSKA
Politechnika Warszawska

dr hab. inż. Marian TUREK
Politechnika Śląska

Z pracą dokorską oraz opiniami recenzentów można zapoznać się w czytelnicy Biblioteki Głównej Politechniki Śląskiej w Gliwicach, ul. Kaszubska 23

Politechnika Śląska zaprasza

Dzień otwarty odbędzie się w piątek 15 grudnia 2006 r. w godzinach od 10.00 do 13.00 w Centrum Edukacyjno-Kongresowym przy ul. Konarskiego 18b w Gliwicach. Program przewiduje multimedialne prezentacje wszystkich wydziałów uczelni, konkursy z nagrodami, minitargi wydziałowe.

Podczas spotkania maturzyści będą mogli zapoznać się z pełną ofertą Politechniki, poznać szczegółowe kryteria przyjęcia na studia, porozmawiać o wybranym kierunku z wykładowcami i studentami.

13 grudnia 2006

W sali audytorium CEK na 500 miejsc zebrano prawie 600 uczniów ze szkół całego Śląska. Przybyli z nauczycielami, często autobusami. Uczniowie wystudowali prezentacje wszystkich 12 wydziałów Politechniki. Wydział Chemiczny zaprezentował dr hab. inż. Andrzej Gierczycki. O dużym zainteresowaniu Wydziałem świadczyło obleganie u niego stoiska przez uczniów, na którym dr A. Gierczycki wraz z czterema studentami z Samorządu Studenckiego udzielał informacji, rozdawał foldery i plakaty zachęcające do studiów, specjalizacji i kierunkami studiów na Wydziale Chemicznym.

Tradycyjnie, w ten czas Świąt Bożego Narodzenia, odbyło się spotkanie opłatkowe JM Rektora i Ks. Biskupa Diecezji Gliwickiej z pracownikami Politechniki Śląskiej.
Podtrzymując tradycję, również dziekan prof. Jerzy Szwedziński przestawia życzenia emerytowanemu pracownikowi Wydziału Chemicznego.

Rektor Politechniki Śląskiej i Ks. Biskup Diecezji Gliwickiej
mają zaszczyt zaprosić na

SPOTKANIE OPŁATKOWE

połączone z

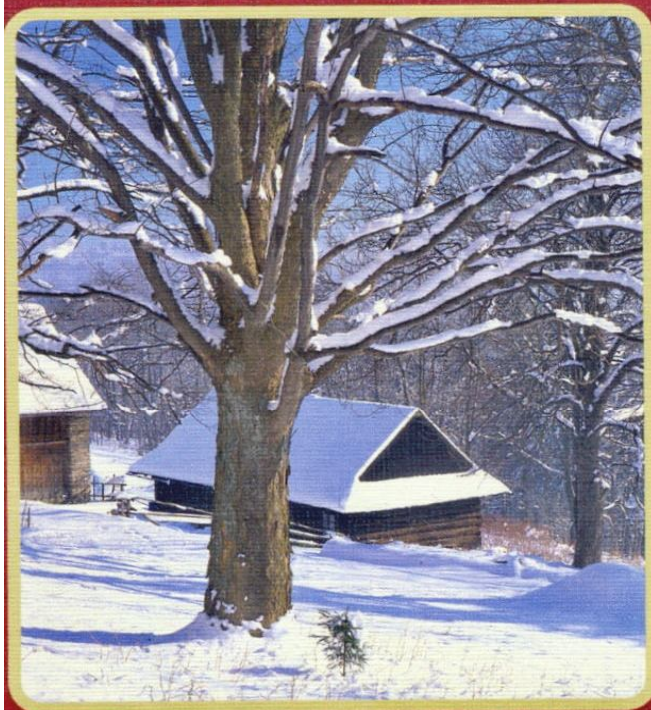
KONCERTEM KOŁĘD I PASTORAŁEK

w wykonaniu

Zespołu Pieśni i Tańca ŚLĄSK

im. Stanisława Hadyny

w dniu 15 grudnia 2006 r. o godz. 18⁰⁰ / piątek /
w Centrum Edukacyjno-Kongresowym Politechniki Śląskiej w Gliwicach przy ul. Konarskiego 18B

Z okazji zbliżających się Świąt Bożego Narodzenia oraz Nowego Roku 2007 proszę przyjąć serdeczne życzenia dobrego zdrowia oraz wszelkiej pomyślności w życiu osobistym i rodzinnym

Dziekan Wydziału Chemicznego

Jerzy Szwedziński

22 grudnia 2006 roku odbyła się uroczyste wręczenie dyplomów ukończenia studiów na Wydziale Chemicznym absolwentom z roku ak. 2005/2006.

Władze dziekańskie na uroczystości reprezentował Dziekan prof. Jerzy Suwiński i Prodziekan ds. Studentów dr Józef Krop (fot. 1). Uroczystości zaszczycili swoją obecnością: JM Relator prof. Wojciech Zieliński (fot. 2), Kierownicy Katedr i wyślych specjalności, Prezes Gliwickiego Oddziału SITPchem. mgr inż. Jerzy Kropiwnicki (fot. 8, 10) oraz redaktor naczelny czasopisma "Chemic" mgr Anna Bownicka (fot. 10.).

W czasie tej uroczystości Prezes mgr J. Kropiwnicki i Dziekan prof. J. Suwiński wręczyli dyplomy i nagrody zwycięzcom konkursu na najlepszą pracę dyplomową o szczególnym znaczeniu dla przemysłu. Nagrodę otrzymał Krzysztof Beuke (fot. 7). Praca została wyłoniona w Katedrze Chemii i Technologii Nieorganicznej, a jej promotorem był dr inż. Giinter Nawrat. Od wielu już lat prace dyplomowe wyłonowane pod jego kierunkiem zdobywają nagro-

fot. 1.

fot. 2.

fot. 2.

fot.4.

fot.5.

fot.6.

fot.7.

fot.8.

fot.9.

fot.10.

dy w konkursie SITPchem. Za wielki wkład w uściszczenie i rozwiązywanie problemów ważnych dla przemysłu i gospodarki dr G. Nawrat został wyróżniony dyplomem SITPchem (fot.8).
Na zakończenie uroczystości absolwenci spotkali się nieoficjalnie w sali Rady Wydziału (fot.9).